

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2005

Utgiven i Helsingfors den 30 december 2005

Nr 1215—1226

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1215	Lag om ändring av lagen om främjande av invandrades integration samt mottagande av asylsökande	5301
1216	Lag om ändring av lagen om offentlig arbetskraftsservice	5306
1217	Lag om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa	5312
1218	Lag om ändring av lagen om utkomststöd	5317
1219	Lag om ändring av lagen om statsandelar till kommunerna	5321
1220	Lag om ändring av 18 § i lagen om planering av och statsandel för social- och hälsovården	5323
1221	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om offentlig arbetskraftsservice	5324
1222	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om förmåner som hör till offentlig arbetskraftsservice	5326
1223	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om verkställighet av offentlig arbetskraftsservice	5327
1224	Statsrådets förordning om ändring av 4 § i statsrådets förordning om arbetskraftspolitiska förutsättningar för arbetslöshetsförmåner	5328
1225	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om verkställigheten av lagen om utkomstskydd för arbetslösa	5329
1226	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om upphävande av jord- och skogsbruksministeriets förordning om kött och köttvaror i handeln på Europeiska gemenskapens inre marknad	5332

Nr 1215

Lag

om ändring av lagen om främjande av invandrades integration samt mottagande av asylsökande

Given i Helsingfors den 29 december 2005

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 9 april 1999 om främjande av invandrades integration samt mottagande av asylsökande (493/1999) 6 § 4 mom. och 20 §, av dem 20 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 118/2002,
ändras 2 § 2 punkten, 3 § 1 mom., rubriken för 6 § samt 6 § 2 och 3 mom., 7, 8, 10 och 11 § samt 44 § 1 mom.,
av dem 2 § 2 punkten och 8 § sådana de lyder i lag 362/2005, 6 § 2 mom. sådant det lyder i nämnda lag 118/2002, 7 § sådan den lyder delvis ändrad sistnämnda lag och i lag 1292/2002 samt 10 och 11 § sådana de lyder delvis ändrade i sistnämnda lag, samt
fogas till lagen nya 6 b—6 d, 7 a, 11 a och 11 b § samt till 12 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1292/2002, ett nytt 4 mom. och till 22 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 362/2005, ett nytt 5 mom. som följer:

RP 166/2005
FvUB 26/2005
RSv 214/2005

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

2) integrationsfrämjande av myndigheterna ordnade åtgärder, resurser och tjänster för främjande och stödjande av integration samt beaktande av invandrades behov vid planering och anordnande av andra tjänster och åtgärder i samhället,

3 §

Tillämpningsområde

De integrationsfrämjande och stödjande åtgärderna och tjänsterna kan omfatta personer som har flyttat till Finland och som i Finland har en hemkommun som avses i lagen om hemkommun (201/1994).

6 §

Arbetsministeriets uppgifter

I anslutning till arbetsministeriet finns delegationen för integrationsfrämjande och mottagande av asylsökande. Delegationen planerar, utvecklar och samordnar integrationen av invandrare och mottagandet av asylsökande samt mottagandet av personer som får tillfälligt skydd.

Bestämmelser om delegationens tillsättande, uppgifter och sammansättning utfärdas i övrigt genom förordning av statsrådet.

6 b §

Arbetskrafts- och näringscentralens och länsstyrelsens uppgifter

Arbetskrafts- och näringscentralen skall under arbetsministeriets ledning och övervakning sköta den regionala samordningen av invandrades integration, mottagandet av asylsökande samt planera, styra och följa mottagandet av personer som får tillfälligt skydd

samt sköta de övriga uppgifter som bestäms särskilt.

Länsstyrelsen deltar i fråga om ärenden som hör till dess verksamhetsområde i planeringen, styrningen och övervakningen av åtgärder och tjänster som främjar och stöder invandrades integration samt sörjer för att invandrarnas behov beaktas vid planeringen och anordnandet av andra tjänster och åtgärder som hör till länsstyrelsens verksamhetsområde.

Till stöd för arbetskrafts- och näringscentralen kan inrättas en kommission för invandrarfrågor. Kommissionen har till uppgift att utveckla och planera integrationen av invandrare, sköta andra invandrarfrågor samt arbeta för etnisk jämlikhet och goda etniska relationer.

De arbetskrafts- och näringscentraler som saken gäller fattar beslut om inrättandet av en kommission för invandrarfrågor och om dess verksamhetsområde efter överläggning med länsstyrelsen. Kommissionen tillsätts av en arbetskrafts- och näringscentral. Bestämmelser om tillsättande av kommissionen och om dess sammansättning och uppgifter utfärdas i övrigt genom förordning av arbetsministeriet.

6 c §

Arbetskraftsbyråns uppgifter

Arbetskraftsbyrån svarar tillsammans med arbetskrafts- och näringscentralen för att arbetskraftsservice som främjar och stöder invandrades integration samt undervisning i läs- och skrivkunnighet och grundläggande utbildning ordnas för invandrare som registrerats som arbetssökande samt sköter de övriga uppgifter som anvisas den i denna lag.

Arbetskraftsbyrån skall i samarbete med kommunen anvisa en invandrare som enligt 11 § har rätt till en integrationsplan till kommunens åtgärder och tjänster, om invandraren på grund av sitt hälsotillstånd eller av en därmed jämförbar orsak inte kan delta i arbetskraftspolitiska åtgärder.

Arbetskraftsbyrån och kommunen samarbetar vid ordnandet av åtgärder och tjänster som främjar och stöder integration och vid informationen om dem.

6 d §

Kommunens uppgifter

Kommunen är allmänt ansvarig och samordningsansvarig för utvecklingen, planeringen och uppföljningen av integrationsfrämjandet. Kommunen ordnar åtgärder och tjänster som främjar och stöder invandrades integration.

Kommunen sörjer för att en invandrades integration främjas och stöds genom de åtgärder och tjänster som avses i 7 §, om invandraren i egenskap av utkomststödstagare enligt 11 § har rätt till en integrationsplan eller om Arbetskraftsbyrån med stöd av 6 c § 2 mom. anvisar honom eller henne till kommunens åtgärder och tjänster.

Kommunen samarbetar med Arbetskraftsbyrån när det gäller integrationsfrämjande samt informerar invandrare om tjänster som tillhandahålls av Arbetskraftsbyrån och andra tjänsteproducenter.

7 §

Åtgärder och tjänster som främjar och stöder integration

Arbetskraftsbyrån och kommunen kan som åtgärder och tjänster som främjar och stöder integration ordna

- 1) vägledning, rådgivning och information,
- 2) introduktion i samhället och samhällslivet,
- 3) undervisning i finska eller svenska,
- 4) åtgärder jämställbara med Arbetskraftsbyråns vuxenutbildning och Arbetskraftsbyråns åtgärder,
- 5) undervisning i läs- och skrivkunnskap samt undervisning som kompletterar den grundläggande utbildningen,
- 6) tolkning,
- 7) åtgärder och tjänster som främjar jämlikhet och likställdhet,
- 8) åtgärder och tjänster som påkallas av specialbehov bland minderåriga invandrare,
- 9) åtgärder och tjänster för grupper som behöver särskild stöd,
- 10) andra åtgärder och tjänster som stöder

invandrare att på egen hand skaffa sig de kunskaper och färdigheter som behövs i samhället.

När åtgärder och tjänster ordnas skall hänsyn tas till barnets bästa.

7 a §

Program för integrationsfrämjande

I syfte att främja och stödja invandrades integration utarbetas ett program för integrationsfrämjande. Programmet innehåller en plan för åtgärder, tjänster, samarbete och ansvar som främjar och stöder integration samt för beaktandet av invandrades behov när andra tjänster och åtgärder i samhället planeras och ordnas. Programmet omfattar också främjande av etnisk jämlikhet och goda etniska relationer och förebyggande av diskriminering.

Kommunen svarar för att programmet för integrationsfrämjande utarbetas, verkställs, utvecklas och för att programmets genomförande och verkningar följs upp. Arbetskraftsbyrån och vid behov andra myndigheter skall på initiativ av kommunen delta i utarbetandet och verkställigheten av programmet i fråga om sitt eget verksamhetsområde. Invandrare, i kommunen verksam medborgarorganisationer, arbetstagar- och arbetsgivarorganisationer och andra instanser skall höras när programmet för integrationsfrämjande utarbetas och verkställs.

Åtgärderna och tjänsterna planeras så att invandrades integration med hjälp av dem kan främjas och stödjas effektivt och i rätt tid.

8 §

Ersättning för kostnader som orsakas av flyktingar

Om en kommun har utarbetat eller förbinder sig att för invandrare utarbeta ett program för integrationsfrämjande i enlighet med 7 a §, ersätter Arbetskrafts- och Näringscentralen kommunen för kostnaderna för mottagandet av flyktingar inom ramen för statsbudgeten.

10 §

Integrationsplan

Integrationsplanen är en personlig plan för invandraren i fråga om de åtgärder och tjänster som avses i 7 § och som främjar och stöder invandrarens möjligheter att inhämta tillräckliga kunskaper i finska eller svenska, andra kunskaper och färdigheter som behövs i samhället och arbetslivet samt som främjar och stöder invandrarens möjligheter att delta i samhällslivet. I integrationsplanen beaktas också de åtgärder och tjänster som främjar och stöder integrationen av invandrarens familj.

Integrationsplanen kan även inbegripa grundstudier och yrkesinriktade studier, gymnasiestudier, utbildning som leder till högskoleexamen samt fortbildning och vidareutbildning.

Arbetskraftsbyrån beslutar huruvida de integrationsfrämjande åtgärder enligt 1 och 2 mom. vilka anvisas invandraren specificerat och vilka ordnats av kommunen eller av invandraren på eget initiativ i fråga om en enskild åtgärd kan jämföras med arbetskraftspolitisk vuxenutbildning som avses i 6 kap. 1 § 3 mom. i lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) eller med de arbetsmarknadsåtgärder som avses i 8 kap. För att en åtgärd skall kunna jämföras måste den främja invandrarens integration och förbättra dennes möjligheter att få arbete. Närmare bestämmelser om förutsättningarna för jämförande kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

11 §

Rätt till integrationsplan

Rätt till integrationsplan har varje i Finland bosatt invandrare som är arbetslös och i enlighet med 3 kap. 5 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice registrerad i informationssystemet för arbetsförvaltningens kundbetjäning eller som får utkomststöd enligt lagen om utkomststöd (1412/1997). Integrationsplanen för invandrare ersätter den jobbsökarplan som avses i 5 kap. 2 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice.

En invandrare under 18 år som inte enligt 1 mom. har rätt till en integrationsplan skall erbjudas möjligheten att en plan utarbetas, om invandraren själv eller föräldrarna begär det eller om kommunens myndigheter anser att invandraren har nytta av de tjänster och åtgärder som överenskomms i integrationsplanen.

Rätten till integrationsplan varar tre år från det att invandrarens första hemkommun fördes in i befolkningsdatasystemet. Den tid invandraren har rätt till en plan kan förlängas med högst två år, om det är nödvändigt för förvärvande av läs- och skrivkunnet eller fullgörande av lärokursen för den grundläggande utbildningen eller på grund av invandrarens ålder, handikapp eller sjukdom eller behov orsakade av barnskyddsåtgärder, för att möjliggöra tid som motsvarar moderskaps- eller faderskapsledighet eller av någon annan likvärdig grundad anledning. Rätten till en plan förlängs också av den tid invandraren inte har rätt till arbetsmarknadsstöd enligt 3 kap. 4 § 3 punkten i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

11 a §

Utarbetande av integrationsplan

Invandraren, kommunen och arbetskraftsbyrån gör tillsammans upp en integrationsplan. Om invandraren inte är i behov av kommunens socialservice, kan invandraren och arbetskraftsbyrån göra upp planen tillsammans.

Om invandraren inte enligt 2 a § i lagen om utkomststöd är skyldig att anmäla sig som arbetslös arbetssökande, gör invandraren och kommunen tillsammans upp planen.

Den myndighet som invandraren gör upp integrationsplanen med skall informera invandraren om det myndighetsansvar som följer av planen och de anknytande åtgärderna samt om invandrarens rättigheter och skyldigheter.

Integrationsplanen skall utarbetas senast när klienten har varit arbetslös eller fått utkomststöd utan avbrott i två månader eller när det har gått två månader efter det att den begäran om utarbetande av en integrationsplan som avses i 11 § 2 mom. framställdes.

Målet skall vara att invandraren anvisas till en integrationsfrämjande och stödjande åtgärd inom en månad efter det att planen gjordes upp.

11 b §

Ändringar i integrationsplanen, planens varaktighet och avbrott i planen

Förhandlingar om ändringar i integrationsplanen, dess varaktighet och fortsättande av en avbruten plan förs mellan invandraren och de myndigheter som deltagit i utarbetandet av planen. Planen kan anses avbruten en månad efter det att invandraren har fått stadigvarande sysselsättning i heltidsarbete eller företagsverksamhet eller inlett heltidsstudier som leder till ett yrke eller en examen.

Beslut om ändringar i integrationsplanen för en invandrare som är kund vid Arbetskraftsbyrån, om planens varaktighet och om avbrott i planen fattas av Arbetskraftsbyrån och i fråga om en invandrare som avses i 11 a § 2 mom. av kommunen.

Överenskommelse om fortsättande av en avbruten plan för en invandrare som på nytt registreras som arbetslös arbetssökande skall, under de förutsättningar som anges i 11 § 1 och 2 mom., ingås senast en vecka efter det att invandraren har registrerats i informationssystemet för arbetsförvaltningens kundbetjäning.

Helsingfors den 29 december 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

12 §

Integrationsstöd

Invandraren har rätt till integrationsstöd för samma tid som han eller hon har rätt till en integrationsplan med stöd av 11 och 11 b §.

22 §

Utkomststöd

Förläggningar kan som utkomststöd bevilja personer som ansökt om asyl i Finland och personer som ansökt om tillfälligt skydd ersättning för kostnaderna för återresan till utgångslandet eller till sitt hemland, om de inte har beviljats uppehållstillstånd eller om de återtar sin ansökan och frivilligt avlägsnar sig ur landet.

44 §

Besvärsförbud

I ett beslut av Arbetskraftsbyrån som avses i 10 § 3 mom. får ändring sökas genom besvär endast i samband med huvudsaken.

Denna lag träder i kraft den 2 januari 2006.

Minister *Tuula Haatainen*

Nr 1216

Lag

om ändring av lagen om offentlig arbetskraftsservice

Given i Helsingfors den 29 december 2005

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i lagen av den 30 december 2002 om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) 1 kap. 7 § 1 mom. 9—12 punkten, 3 kap. 2 § 1 mom., 5 kap. 1 § 2 mom. och 6 § 3 mom. 7 kap. 1—3 §, 4 § 1 mom., 6 § 3 mom., 7 § 4 mom. och 9—12 §,
 av dem 5 kap. 6 § 3 mom. sådant det lyder delvis ändrat i lag 1050/2004, 7 kap. 3 och 11 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1352/2003 och 7 kap. 4 § 1 mom. sådant det lyder i lag 944/2003, samt
 fogas till 3 kap. 3 § ett nytt 4 mom. och till 7 kap. nya 9 a och 12 a § som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

7 §

Definitioner

I denna lag avses med

9) *sysselsättningsstöd* stöd som är avsett att främja sysselsättningen av arbetslösa arbetsökande och som kan beviljas arbetsgivare för lönekostnader (*lönesubvention*) eller enskilda kunder för tryggande av försörjningen,

10) *sysselsättningsstödet grunddel* stöd som per dag är lika stort som den grunddagpenning som avses i 6 kap. 1 § 1 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa utan förhöjningsdel och tillägg för sysselsättningsplan,

11) *lönekostnader* lön som betalas till en arbetstagare före innehållning av den försäkrades lagstadgade avgifter och skatter och dessutom arbetsgivarens lagstadgade socialskyddsavgift och arbetspensionsförsäkrings-, olycksfallsförsäkrings- och arbetslöshetsförsäkringspremie samt obligatorisk grupplivförsäkringspremie,

12) *svårssysselsatta personer* till arbetsmarknadsstöd berättigade arbetslösa arbets-

sökande som fått arbetsmarknadsstöd för minst 500 dagar på basis av arbetslöshet eller vilkas rätt till arbetslöshetsdagpenning har upphört på grund av maximitiden enligt 6 kap. 7 eller 9 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa,

3 kap.

Grunder för arbetskraftsbyråns service

2 §

Bedömning av behovet av service och tillhandahållande av service

Behovet av service bedöms i växelverkan mellan kunden och arbetskraftsbyrån. I samband med bedömningen av en arbetslös arbetssökandes servicebehov bedömer arbetskraftsbyrån kundens förutsättningar att få arbete på den öppna arbetsmarknaden och sannolikheten för förlängd arbetslöshet. Utgående från bedömningen av servicebehovet tillhandahålls service som på bästa sätt tryggar tillgången på kunnig arbetskraft och främjar enskilda kunders placering på den öppna arbetsmarknaden.

3 §

Serviceprocessens framskridande

Om en arbetslös arbetssökande är en svårssysselsatt person eller om hans eller hennes arbetslöshet har förlängts så att han eller hon löper risk att bli en svårssysselsatt person, skall Arbetskraftsbyrån effektiviserat ordna service enligt 1 och 2 mom. samt vid behov hänvisa den arbetslösa arbetssökande till annan service så som avses i 4 § 1 mom.

5 kap.

Jobbsökarplan

1 §

Utarbetande av jobbsökarplan

Tillsammans med en svårssysselsatt person skall en reviderad, specificerad jobbsökarplan utarbetas. Den reviderade, specificerade jobbsökarplanen skall utan dröjsmål ses över i syfte att erbjuda effektiviserad service enligt 3 kap. 3 § 4 mom., om den arbetssökandes rätt till arbetsmarknadsstöd vid arbetslöshet har dragits in med stöd av 8 kap. 4 a § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

6 §

Arbetskraftsbyråns skyldigheter

En jobbsökarplan utgör förutsättning för

- 1) att en arbetslös arbetssökande skall anvisas arbete där lönesubvention beviljas för lönekostnaderna eller som anvisas sysselsättningsanslag eller där deltidstillägg enligt 7 kap. 5 § beviljas för motsvarande tid,
- 2) att en arbetslös arbetssökande skall hänvisas till arbetslivsträning enligt 8 kap. 1 §,
- 3) att sysselsättningsstöd skall beviljas en arbetslös arbetssökande för tryggnad av försörjningen.

7 kap.

Främjande av sysselsättning med hjälp av sysselsättningsanslag

1 §

Lönesubvention

För att främja sysselsättningen av arbetslösa arbetssökande och förbättra deras förutsättningar att placera sig på arbetsmarknaden kan arbetsgivare beviljas lönesubvention. För att lönesubvention skall beviljas förutsätts att det bedöms att det finns brister i kompetensen och yrkesskickligheten hos den som skall anställas med subventionen eller att hans eller hennes produktivitet i den arbetsuppgift som erbjuds bedöms vara nedsatt på grund av arbetslöshetens längd eller handikapp eller av någon annan orsak.

Syftet med arbete som ordnas med hjälp av lönesubvention är att förbättra arbetslösa arbetssökandes yrkesskicklighet, kompetens och ställning på arbetsmarknaden samt främja möjligheterna för dem som under en lång tid varit arbetslösa att inträda på den öppna arbetsmarknaden.

När lönesubvention beviljas kan Arbetskraftsbyrån uppställa behövliga villkor med avseende på den som skall anställas med subventionen och syftet med subventionen.

2 §

Förutsättningar som gäller arbetsgivare i fråga om lönesubvention

Lönesubvention kan beviljas kommuner, samkommuner och sammanslutningar samt andra arbetsgivare, dock inte statliga ämbetsverk eller inrättningar.

Lönesubvention beviljas inte, om

- 1) arbetsgivaren under de nio månaderna närmast innan ansökan inlämnades, av produktionsorsaker eller av ekonomiska orsaker har sagt upp eller permitterat arbetstagare inom pendlingsregionen i samma eller likadana uppgifter eller förkortat deras arbetstid,
- 2) anställningen som subventionen avser skulle föranleda att andra anställda hos

arbetsgivaren sägs upp eller permitteras eller att deras arbetsförhållanden eller förmåner försämras,

3) arbetsplatsen som subventionen avser bedöms bli tillsatt även utan subventionen,

4) arbetsgivaren får annat statligt stöd för samma tid för anställande av eller främjande av sysselsättningen för den som skall anställas med subventionen,

5) subventionen skulle snedvrída konkurrensen mellan andra som erbjuder samma produkter eller tjänster.

Genom förordning av statsrådet kan anges undantag från de förutsättningar som föreskrivs i 2 mom. 3 och 4 punkten.

3 §

Förutsättningar som gäller anställningsförhållandet i fråga om lönesubvention

Lönesubvention kan beviljas om arbetsgivaren förbinder sig att betala lön enligt det kollektivavtal som tillämpas på anställningsförhållandet, eller, om det inte finns något tillämpligt kollektivavtal, sedvanlig och skälig lön för arbetet i fråga. För att lönesubvention skall beviljas för anställning av svårssysselsatta personer förutsätts dessutom att arbetsgivaren förbinder sig att betala en lön som är minst lika stor som sysselsättningsstödet grunddel för den tid för arbetsoförmåga under vilken arbetstagaren på grund av självrisktiden enligt 8 kap. 7 § i sjukförsäkringslagen (1224/2004) inte får dagpenning eller någon annan motsvarande lagstadgad ersättning eller lön för sjukdomstiden av arbetsgivaren på någon annan grund.

Lönesubvention beviljas inte om det anställningsförhållande som subventionen är ämnad för har börjat innan beslut om beviljande av subvention har fattats.

Arbetsgivaren får inte placera den som anställts med subventionen i uppgifter hos någon annan anordnare av arbete. Genom förordning av statsrådet kan dock bestämmas om rätten i fråga om en kommun, förening och stiftelse samt ett i lagen om sociala företag (1351/2003) avsett socialt företag att placera dem som anställts med subventionen i uppgifter hos någon annan anordnare av arbete och om villkoren för sådan vidareplacering.

Företag kan beviljas lönesubvention på grundval av arbetsavtal som gäller tills vidare. På grundval av arbetsavtal för viss tid kan företag dock beviljas lönesubvention

1) för anställning av handikappade, långtidsarbetslösa eller svårssysselsatta personer,

2) för läroavtalsutbildning,

3) för utförande av skogsförbättringsarbeten.

4 §

Anslag som anvisas statliga ämbetsverk eller inrättningar

Med iakttagande av vad som i 1 §, 2 § 2 och 3 mom., 3 § 1—3 mom. samt 11 § 1, 2, 4 och 6 mom. bestäms om lönesubvention kan statliga ämbetsverk eller inrättningar anvisas anslag för lönekostnader som föranleds av att arbetslösa arbetssökande anställs. Av anslagen kan betalas lönekostnaderna i sin helhet för arbetstagaren för de dagar som arbetsgivaren är skyldig att betala lön för, dock högst för fem dagar i veckan. Av anslagen kan dessutom betalas övriga kostnader som föranleds av att arbete ordnas, enligt vad statsrådet beslutar i samband med den regionala fördelningen av sysselsättningsanslagen.

6 §

Regionala aspekter och regional garanti

Kommunen har rätt att få lönesubvention för sådana arbetstagare som arbeidskraftsbyrån anvisat kommunen att sysselsätta på grundval av den regionala garantin.

7 §

Ordnande av möjlighet till rehabilitering, utbildning eller arbete

Om en sådan arbetslös som avses i 1 eller 2 mom. inte kan sysselsättas på den öppna arbetsmarknaden och lämplig utbildning eller rehabilitering inte kan ordnas för honom eller henne, är hemkommunen skyldig att på anvisning av arbeidskraftsmyndigheten för

personen ordna möjlighet till arbete i åtta månader (*sysselsättningsskyldighet*). Kommunen skall ordna möjligheten till arbete så att den som sysselsätts kan påbörja arbetet när maximitiden för arbetslöshetsdagpenning går ut. Kommunen har rätt att få lönesubvention för sådana arbetstagare som Arbetskraftsbyrån anvisat kommunen att sysselsätta på grundval av sysselsättningsskyldigheten.

9 §

Sysselsättningsstöds belopp

Sysselsättningsstöd beviljas per dag och personen minst till ett belopp som motsvarar sysselsättningsstöds grunddel. Som sysselsättningsstöd kan utöver sysselsättningsstöds grunddel beviljas en tilläggsdel.

Sysselsättningsstöds tilläggsdel är högst 60 procent av sysselsättningsstöds grunddel. När kommunen sysselsätter på grundval av sysselsättningsskyldigheten har den rätt att som lönesubventionens tilläggsdel få 60 procent av sysselsättningsstöds grunddel.

För sysselsättning av svårssysselsatta personer kan beviljas lönesubvention förhöjd med en tilläggsdel som är högst 90 procent av sysselsättningsstöds grunddel (*högsta förhöjda lönesubvention*). Med hjälp av den högsta förhöjda lönesubventionen ordnas arbete i första hand för sådana svårssysselsatta personer som efter det att arbetslöshet enligt 1 kap. 7 § 1 mom. 12 punkten börjat inte har varit i arbete eller som har varit i arbete på den öppna arbetsmarknaden i endast liten utsträckning och sporadiskt och som inte tidigare har sysselsatts med lönesubvention som beviljats arbetsgivaren.

Lönesubventionen kan vara högst så stor som arbetsgivarens lönekostnader för en arbetstagare som anställts med subventionen. Lönesubvention betalas inte, om lönekostnaderna per månad är mindre än beloppet av grunddelen per månad. Genom förordning av statsrådet bestäms om de lönekostnader för olika arbetsgivare som skall täckas med hjälp av den högsta förhöjda lönesubventionen och om avdrag för det stöd som överstiger lönekostnadernas maximibelopp.

Med avvikelse från 1 och 2 mom. är

deltidstillägget hälften av skillnaden mellan lönen för heltidsarbete och deltidsarbete för en arbetstagare som har övergått till deltidsarbete. Genom förordning av statsrådet bestäms om deltidstilläggets maximibelopp och om hur skillnaden mellan lönen bestäms.

9 a §

Särskilda förutsättningar för beviljande av lönesubventionens tilläggsdel

För att lönesubventionens tilläggsdel skall beviljas förutsätts att bristerna i kompetensen eller yrkesskickligheten hos den som skall anställas med subventionen samt den nedsatta produktivitet som följer av bristerna har konstaterats vid en i 3 kap. 2 § 1 mom. avsedd bedömning av kunnandet och servicebehovet. För att ett företag skall beviljas tilläggsdel förutsätts dessutom att företaget förbinder sig att med hjälp av utbildning eller på något annat sätt förbättra kompetensen eller yrkesskickligheten hos den som anställs med subventionen.

Med avvikelse från 1 mom. kan lönesubventionens tilläggsdel beviljas

- 1) för läroavtalsutbildning,
- 2) företag, om den som anställs med subventionen är handikappad eller en svårssysselsatt person,
- 3) andra än i 2 punkten avsedda arbetsgivare och sociala företag, om den som anställs med subventionen är handikappad, långtidsarbetslös eller en svårssysselsatt person.

10 §

Arbetstid som berättigar till sysselsättningsstöd samt ersättningsdagar

Lönesubventionens grunddel eller lönesubvention förhöjd med en tilläggsdel kan beviljas till fullt belopp på grundval av ett sådant anställningsförhållande där arbetstiden under en tidsperiod som motsvarar lönebetalningsperioden är minst 85 procent av den ordinarie arbetstiden i branschen.

En kommun kan beviljas lönesubvention till ett belopp enligt 9 § 2 mom. för heltidsarbete på grundval av sysselsättningsskyldigheten och, på grundval av den regionala

garantin, för arbete där arbetstiden under en tidsperiod som motsvarar lönebetalningsperioden är minst 75 procent av den ordinarie arbetstiden i branschen.

När lönesubvention beviljas för anställning av svårssysselsatta personer kan avvikelser göras från 1 mom.

Lönesubvention betalas för de dagar för vilka arbetsgivaren är skyldig att betala lön, dock för högst fem dagar i veckan. Lönesubvention betalas dock inte för dagar för vilka arbetsgivaren har rätt att med stöd av 7 kap. 4 § i sjukförsäkringslagen få dagpenningförmåner för lönekostnaderna för den som anställts med subventionen.

Sysselsättningsstöd för trygghet av försörjningen betalas för högst fem dagar i veckan. Genom förordning av statsrådet bestäms närmare om ersättningsdagar som berättigar till stödet.

11 §

Sysselsättningsstödet varaktighet

Sysselsättningsstöd kan per person beviljas för högst tio månader i sänder eller för läroavtalsutbildning för hela utbildningstiden. På grundval av den regionala garantin beviljas kommunen lönesubvention per person för högst sex månader i sänder.

För sysselsättning av svårssysselsatta personer eller handikappade kan lönesubvention per person beviljas för högst 24 månader i sänder. Högst förhöjda lönesubvention kan beviljas för högst tolv månader, och därefter beviljas lönesubvention till samma belopp som sysselsättningsstödet grunddel.

Med avvikelser från 1 och 2 mom. kan lönesubvention beviljas för sociala företag som avses i lagen om sociala företag

1) för 36 månader i sänder per person, om den som sysselsätts är handikappad,

2) för 24 månader i sänder per person, om den som anställs med subventionen är långtidsarbetslös eller en svårssysselsatt person,

3) för högst 24 månader i sänder per person som högst förhöjda lönesubvention, om den som anställs med stödet är handikappad.

Med avvikelser från 1 mom. kan lönesubvention beviljas för högst 24 månader om ett statligt ämbetsverk eller en statlig inrättning,

en kommun, förening eller stiftelse med hjälp av subventionen anställer en person för att planera och ordna arbets- och utbildningsplatser för arbetslösa eller vidtar andra sysselsättningsfrämjande åtgärder.

Samma person kan beviljas deltidstillägg för högst tolv månader i sänder. Den som fått deltidstillägg för maximitiden kan beviljas nytt deltidstillägg när han eller hon har varit heltidsanställd hos samma arbetsgivare i minst tolv månader.

Efter att en person har varit anställd med stöd av lönesubvention hos en eller flera arbetsgivare under maximitiden kan han eller hon inte anvisas ett nytt arbete som stöds med lönesubvention förrän han eller hon under de senaste sex månaderna har varit arbetslös arbetssökande vid en Arbetskraftsbyrå i minst fem månader. En handikappad person kan dock utan hinder av denna begränsning anvisas ett nytt arbete som stöds med lönesubvention om det är ändamålsenligt med hänsyn till den handikappades nedsatta arbetsförmåga och övriga möjligheter att sysselsättas.

Uträkningen av de maximitider för högsta förhöjda lönesubvention som avses i 2 mom. och 3 mom. 3 punkten börjar från början när den som anställts med hjälp av en subvention

1) efter att ha uppfyllt arbetsvillkoret för arbetslöshetsdagpenning och när maximitiden för arbetslöshetsdagpenning har löpt ut på nytt blivit berättigad till arbetsmarknadsstöd eller

2) har erhållit arbetsmarknadsstöd på grundval av arbetslöshet under minst 500 dagar efter att han eller hon har haft en anställning för vars lönekostnader har betalats högst förhöjda lönesubvention eller sammansatt stöd enligt de bestämmelser som gällde när denna lag träder i kraft.

12 §

Tilläggsstöd

Till kommunen betalas tilläggsstöd på grundval av den andel av områdets Arbetskraft som kommunen i genomsnitt under en månad har sysselsatt med sysselsättningsanslag. Tilläggsstöd betalas endast för de sysselsatta vilkas antal överstiger de syssel-

sattas andel av arbetskraften i kommunen. Tilläggsstödet storlek bestäms som följer:

De sysselsattas andel av arbetskraften	Tilläggsstödet andel
minst 0,5 %	10 %
minst 1,0 %	20 %
minst 2,0 %	30 %

12 a §

Finansiering av sysselsättningsstödet

Sysselsättningsstöden, tilläggsstöden samt de anslag som anvisas statliga ämbetsverk och inrättningar finansieras av sysselsättningsanslag.

Sysselsättningsstödet grunddel finansieras dock av anslag för arbetsmarknadsstöd med iakttagande av vad som i denna lag bestäms om användningen av sysselsättningsanslag, om den som anställts med lönesubvention är en svårssysselsatt person eller en till arbetsmarknadsstöd berättigad person som har fått arbetsmarknadsstöd för minst 130 dagar på basis av arbetslöshet och inte efter det att arbetslösheten har börjat har varit i arbete eller varit i arbete på den öppna arbetsmarknaden i endast liten utsträckning och sporadiskt och inte efter det att arbetslösheten har börjat, före användningen av lönesubventionen, har sysselsatts med lönesubvention. Sysselsättningsstödet grunddel finansieras av anslag för arbetsmarknadsstöd också när en person som är berättigad till arbetsmarknadsstöd beviljas startpeng.

Sysselsättningsstödet grunddel enligt 2 mom. finansieras av anslag för arbetsmarknadsstöd under hela stödperioden.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

På beslut om sysselsättningsstöd och beslut om sammansatt stöd som fattas innan denna lag träder i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Till de utbetalningsdagar för arbetsmarknadsstöd som avses i 1 kap. 7 § 1 mom. 12 punkten och 7 kap. 12 a § 2 mom. hänförs också arbetsmarknadsstöd som betalats före lagens ikraftträdande. Vid tillämpning av 7 kap. 9 § 3 mom. och 12 a § 2 mom. jämföras tidigare sysselsättning med lönesubvention sysselsättning med sysselsättningsstöd eller sammansatt stöd som före lagens ikraftträdande beviljats arbetsgivaren för lönekostnaderna.

Om det i någon annan lag eller i bestämmelser som utfärdats med stöd av den hänvisas till sysselsättningsstöd eller sammansatt stöd som beviljas arbetsgivare enligt de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet, skall hänvisningen anses avse motsvarande stöd enligt denna lag, om inte något annat följer av denna lag. Om det i någon annan lag eller i bestämmelser som utfärdats med stöd av den hänvisas till en person som avses i 7 kap. 6 § 1 mom. 1 och 2 punkten i lagen om utkomstskydd för arbetslösa som gäller när denna lag träder i kraft, skall hänvisningen anses motsvara en svårssysselsatt person även enligt denna lag.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 29 december 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Tuula Haatainen*

Nr 1217

Lag**om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa**

Given i Helsingfors den 29 december 2005

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 30 december 2002 om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) 7 kap. 6 och 11 §, 9 kap. 2 § och 7 § 3 mom., 11 kap. 7 och 11 § samt 12 kap. 2 §, av dem 9 kap. 7 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1353/2003,
ändras 1 kap. 5 § 1 mom. 9 och 11 punkten, 5 kap. 4 § 4 mom., 7 kap. 1 § 4 mom. och 5 § 2 mom., 11 kap. 1 § 1 mom., 2 § 5 mom. 4 punkten, 4 § 1 mom. samt 15 a § och 14 kap. 3 §,
 av dem 1 kap. 5 § 1 mom. 11 punkten sådant den lyder i lag 970/2003, 11 kap. 4 § 1 mom. sådant det lyder i lag 459/2005 och 15 a § sådant den lyder i lag 354/2004 samt 14 kap. 3 § sådant den lyder delvis ändrad i lag 945/2003 och i nämnda lag 459/2005 samt *fogas* till 8 kap. en ny 4 a §, till 13 kap. 6 § ett nytt 2 mom. och till 14 kap. nya 3 a—3 d § som följer:

1 kap
Allmänna bestämmelser

5 §
Definitioner

I denna lag avses med

9) *skyldighet att vara i arbete* den tid i arbete eller utbildning som förutsätts innan en arbetslöshetsförmån kan betalas efter upprepat förfarande som avses i 8 punkten och som visar att personen i fråga inte vill ta emot arbete, eller den tid i arbete eller utbildning eller det deltagande i en arbetskraftspolitisk åtgärd som förutsätts innan arbetsmarknadsstöd för arbetslöshetstid kan betalas efter ett förfarande som avses i 8 kap. 2 § 3 mom., 4 a § eller 6 § 3 mom.,

11) *högsta förhöjda lönesubvention* den

subvention som avses i 7 kap. 9 § 3 mom. i lagen om offentlig arbetskraftsservice, och

5 kap.

Förutsättningar för erhållande av arbetslöshetsdagpenning

4 §

Arbete som skall räknas in i löntagares arbetsvillkor

Vid beräkningen av om arbetsvillkoret enligt 3 § har uppfyllts skall beaktas hälften av antalet kalenderveckor under vilka sådant arbete utförts för vilket arbetsgivaren har fått högsta förhöjda lönesubvention för lönekostnaderna.

7 kap.

Allmänna bestämmelser om arbetsmarknadsstöd

1 §

Rätt till arbetsmarknadsstöd

Den som anställts med stödet har inte rätt till arbetslöshetsförmåner för den tid för vilken till arbetsgivaren betalas högsta förhöjda lönesubvention eller någon annan lönesubvention som avses i lagen om offentlig arbetskraftsservice och som finansieras av anslag för arbetsmarknadsstöd i enlighet med 7 kap. 12 a § 2 mom. i den nämnda lagen.

5 §

Resebidrag

Resebidrag betalas inte på grundval av ett sådant anställningsförhållande

1) där arbetsgivaren har beviljats lönesubvention som avses i 7 kap. 1 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice, eller

2) som har börjat innan arbetskraftsmyndigheten har gett ett arbetskraftspolitiskt utlåtande om beviljande av bidraget.

8 kap.

Särskilda arbetskraftspolitiska begränsningar för arbetsmarknadsstöd

4 a §

Indragning av rätten till arbetsmarknadsstöd

Rätten till arbetsmarknadsstöd för arbetslöshetstid dras in för den som på grundval av arbetslöshet har fått arbetsmarknadsstöd för minst 500 dagar eller vars rätt till arbetslöshetsdagpenning har upphört på grund av att den maximitid som avses i 6 kap. 7 eller 9 § löpt ut och som efter att ha upphört att vara berättigad till arbetslöshetsdagpenning, har fått arbetsmarknadsstöd på grundval av ar-

betslöshet för minst 180 dagar, om han eller hon

1) utan giltig orsak vägrar ta emot eller lämnar eller av eget förvållande blir antingen uppsagd från ett arbete eller avstängd från arbetskraftspolitisk vuxenutbildning,

2) utan giltig orsak vägrar delta att i sådan arbetsprövning, arbetslivsträning eller arbetspraktik som avses i 8 kap. i lagen om offentlig arbetskraftsservice och om vilken avtalats i den jobsökar-, aktiverings- eller integrationsplan som utarbetats tillsammans med personen,

3) utan giltig orsak avbryter eller av eget förvållande blir tvungen att avbryta arbetsprövning, arbetslivsträning eller arbetspraktik.

En person vars rätt till arbetsmarknadsstöd för arbetslöshetstid har dragits in i enlighet med 1 mom. har rätt att på nytt få arbetsmarknadsstöd vid arbetslöshet efter att han eller hon har haft ett arbete som beaktas vid beräkningen av huruvida arbetsvillkoret uppfyllts, har deltagit i utbildning som avses i 1 mom. 1 punkten eller i en arbetskraftspolitisk åtgärd som avses i 1 mom. 2 punkten i minst fem månader.

De utbetalningsdagar för arbetsmarknadsstöd som avses i 1 mom. räknas på nytt från början när personen blivit berättigad till arbetsmarknadsstödet efter att ha uppfyllt arbetsvillkoret och maximitiden för arbetslöshetsdagpenning löpt ut.

11 kap.

Bestämmelser om verkställighet

1 §

Ansökan om arbetslöshetsförmåner

Grunddagpenning, arbetsmarknadsstöd och utbildningsdagpenning söks skriftligen hos Folkpensionsanstalten. Inkomstrelaterad dagpenning och utbildningsdagpenning söks skriftligen hos den arbetslöshetskassa där den arbetssökande är medlem. Ansökan om resebidrag kan också lämnas till arbetskraftsbyrån.

2 §

Skyldighet att lämna uppgifter

 Dessutom skall den som får arbetsmarknadsstöd anmäla följande förändringar i sina egna och makens samt familjens omständigheter till den som betalar ut arbetslöshetsförmånen:

 4) en anställning som har upphört, om till personen själv har betalats arbetsmarknadsstöd för denna tid eller om till arbetsgivaren har betalats högsta förhöjda lönesubvention för anställningen,

4 §

Arbetskraftspolitiskt utlåtande

 Arbetskraftsbyrån eller arbetskraftskommisionen ger ett arbetskraftspolitiskt utlåtande om de förutsättningar som anges i 2 kap., 7 kap. 3—5 och 7 §, 8 kap. och 9 kap. 7 § 2 mom. i denna lag samt i 5 a kap. 2 § 1—3 mom. i lagen om offentlig arbetskraftservice. I det arbetskraftspolitiska utlåtandet skall konstateras att en sysselsättningsplan utarbetats, tidpunkten då sysselsättningsplanen tas i bruk, att en åtgärd ingår i sysselsättningsplanen samt andra omständigheter som är nödvändiga för att tillägg för en sysselsättningsplan skall kunna betalas.

15 a §

Preskription av fordringar

 Beslut om återkrav av i 10 och 12 § avsedda förmåner, stöd eller bidrag som betalats till ett för stort belopp skall fattas inom fem år räknat från utbetalningsdagen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 och 11 § i lagen om preskription av skulder (728/2003). Från

avbrytandet av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

13 kap.

Bestämmelser om erhållande och utlämnande av uppgifter

6 §

Rätt att lämna ut uppgifter på eget initiativ

 Folkpensionsanstalten har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter, till kommunen lämna ut personbeteckning och andra identifieringsuppgifter i fråga om sådana personer till vilka arbetsmarknadsstöd betalas av kommunens medel med stöd av 14 kap. 3 a § samt uppgifter om beloppet av utbetalt arbetsmarknadsstöd under den föregående månaden.

14 kap.

Särskilda bestämmelser

3 §

Finansieringen av den inkomstrelaterade dagpenningen och av grunddagpenningen

 Bestämmelser om finansieringen av den inkomstrelaterade dagpenningen för löntagare finns i lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner och om finansieringen av den inkomstrelaterade dagpenningen för företagare i lagen om arbetslöshetskassor.

 Grunddagpenningen och den därtill anslutna barnförhöjningen betalas av statens medel och intäkter av löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie. Grunddagpenningens förhöjningsdel och tillägg för sysselsättningsplan enligt 6 kap. 1 § 1 mom. finansieras med intäkter av arbetslöshetsförsäkringspremien.

3 a §

Finansieringen av arbetsmarknadsstödet

 Arbetsmarknadsstödet och den därtill anslutna barnförhöjningen betalas av statens

medel till utgången av den betalningsperiod under vilken till personen på grundval av arbetslöshet har betalats arbetsmarknadsstöd för sammanlagt 500 dagar. Finansieringen av det arbetsmarknadsstöd och den därtill anslutna barnförhöjning som för arbetslöshetstid efter det betalats för tryggnad av försörjningen för en arbetslös arbetssökande delas jämnt mellan statens medel och medlen i hemkommunen för mottagaren av arbetsmarknadsstödet.

De 500 utbetalningsdagarna för arbetsmarknadsstöd börjar räknas från början efter det att personen på nytt blivit berättigad till arbetsmarknadsstöd efter att ha uppfyllt arbetsvillkoret och maximitiden för arbetslöshetsdagpenning gått ut. Det arbetsmarknadsstöd och den därtill anslutna barnförhöjning samt det resebidrag enligt 7 kap. 5 § som betalats ut för tiden för de åtgärder som avses i 7 kap. 1 § 2 mom. betalas dock alltid av statens medel, och arbetsmarknadsstöd som betalats ut för tiden för åtgärder eller arbetsmarknadsstöd som betalats ut för den utbildningstid som avses i 10 kap. 3 § räknas inte in i de 500 utbetalningsdagarna för arbetsmarknadsstöd. Ersättning för uppehälle enligt 7 kap. 8 § i denna lag och enligt 10 kap. 3 § 3 mom. i lagen om offentlig arbetskraftservice betalas av statens medel.

3 b §

Förskott som skall betalas för täckande av förmånerna

Staten skall månatligen till Folkpensionsanstalten betala förskott för grunddagpenningen så att förskottens belopp motsvarar det belopp som det beräknas att staten skall betala det året och att förskottet räcker till för att täcka utgifterna under varje månad. Arbetslöshetsförsäkringsfonden skall till Folkpensionsanstalten betala förskott för förhöjningsdelarna och tilläggen för sysselsättningsplan så att förskottens belopp motsvarar det belopp som det beräknas att arbetslöshetsförsäkringsfonden skall betala det året och att förskottet räcker till för att täcka utgifterna under varje månad.

Staten skall månatligen till Folkpensionsanstalten betala förskott för arbetsmarknads-

stödet och ersättningar för uppehälle så att förskottens belopp motsvarar det belopp som det beräknas att staten skall betala det året. Staten skall dessutom till Folkpensionsanstalten betala ett så stort belopp att Folkpensionsanstaltens likviditet för betalning av arbetsmarknadsstödet vid varje tidpunkt är tillräckligt tryggad (*likviditetsbelopp*). Likviditetsbeloppet skall återbetalas till staten när det inte längre behövs för att trygga likviditeten för arbetsmarknadsstödet. Det beräknade belopp av likviditetsbeloppet som inte har återbetalats vid utgången av året beaktas som förskottsbetalning på statens andel när beloppet av statens finansieringsandel fastställs för det följande året.

Folkpensionsanstalten kan använda förskott som avses i 1 mom. också för kostnader som avses i artiklarna 69 och 70 i förordningen om samordning av social trygghet.

3 c §

Uppbörd av kommunernas finansieringsandel

Folkpensionsanstalten uppbär hos kommunerna månatligen i efterskott deras finansieringsandel, som Folkpensionsanstalten använder som en del av det arbetsmarknadsstöd den betalar ut. Om en kommun inte har betalt sin finansieringsandel senast på den förfalldag som anges genom förordning, uppbärs för dröjsmålstiden en dröjsmålsränta enligt den räntesats som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982).

Som hemkommun för en mottagare av arbetsmarknadsstöd betraktas den kommun som den dag enligt 3 a § 1 mom. då arbetsmarknadsstödet betalats ut är antecknad som mottagarens hemkommun i det befolkningsdatasystem som avses i befolkningsdatalagen (507/1993).

3 d §

Övriga bestämmelser om finansieringen

Den utbildningsdagpenning och den därtill anslutna barnförhöjning som betalats ut som arbetsmarknadsstöd betalas av statens medel. Vad som i 3 a § och nedan i 2 mom. bestäms om arbetslöshetsdagpenning och barnförhöj-

ning tillämpas också på arbetslöshetsförmåner som betalas som utbildningsdagpenning.

Genom förordning av statsrådet bestäms närmare om fastställandet och betalningen av förskott och slutlig finansiering till Folkpensionsanstalten och arbetslöshetskassorna, om uppbörden av kommunens finansieringsandel till Folkpensionsanstalten enligt 3 a § samt om betalningen av det likviditetsbelopp som avses i 3 b § 2 mom.

De förvaltningskostnader som Folkpensionsanstalten förorsakas av verksamhet enligt denna lag hänförs till anstaltens förvaltningskostnader.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

På beslut om sammansatt stöd som fattats innan denna lag har trätt i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Vid tillämpningen av 7 kap. 5 § 2 mom. 1 punkten jämställs med lönesubvention sammansatt stöd som beviljats och sysselsätt-

ningsstöd för lönekostnader som beviljats arbetsgivaren före lagens ikraftträdande.

Bestämmelserna i 8 kap. 4 a § tillämpas, om den som ansöker om arbetsmarknadsstöd har förfarit så som avses i lagrummet medan lagen är i kraft.

Till de utbetalningsdagar som avses i 8 kap. 4 a § och 14 kap. 3 a § hänförs också de dagar för vilka har betalats arbetsmarknadsstöd före lagens ikraftträdande. Som arbetsmarknadsstöd som betalats på grundval av arbetslöshet betraktas också arbetsmarknadsstöd som före lagens ikraftträdande betalats ut för tiden för sådan arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte som avses i lagen om arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte. Lagens 14 kap. 3 § och 3 a—3 d § tillämpas i fråga om betalningsperioder för vilka Folkpensionsanstalten efter lagens ikraftträdande har betalt ut arbetsmarknadsstöd till den som ansökt om stöd.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 29 december 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister Tuula Haatainen

Nr 1218

Lag

om ändring av lagen om utkomststöd

Given i Helsingfors den 29 december 2005

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 30 december 1997 om utkomststöd (1412/1997) 9 § 4 mom.,
ändras 6 och 7 §, 11 § 2 mom. 2 punkten, 12 § 2 mom. 3 punkten och 15 § 2 mom., av
dem 11 § 2 mom. 2 punkten sådan den lyder i lag 49/2005, samt
fogas till lagen nya 5 a—5 d, 7 a—7 c och 9 a § samt till 24 § ett nytt 2 mom. som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

5 a §

Statsandel för kostnaderna för grundläggande utkomststöd

Till kommunen betalas statsandel för finansiering av det grundläggande utkomststöd som avses i 7 §. Beloppet av statsandelen uppgår till 50 procent av kommunens kostnader för det grundläggande utkomststödet. Med en kommun jämföres det landskap som avses i lagen om ett förvaltningsförsök i Kajanaland (343/2003).

Länsstyrelsen är statsbidragsmyndighet i ärenden som gäller statsandelen.

5 b §

Fastställande, betalning och justering av förskott på statsandelen

Länsstyrelsen skall senast den 10 januari utan ansökan fastställa beloppet av de förskott som skall betalas till kommunerna respektive finansår.

Storleken av förskottet bestäms på basis av de faktiska kostnaderna för det grundläggande utkomststödet det år som började två år före finansåret. Det månatliga förskottet är 50 procent av tolfedelen av de nämnda kostnaderna.

Förskotten betalas till kommunen månatligen i lika stora poster senast den 11 varje månad. Förskotten betalas i hela euro.

För justering av förskotten skall kommunen varje år senast den 31 augusti lämna länsstyrelsen uppgifter om de kostnader som det grundläggande utkomststödet gett upphov till fram till utgången av juni under finansåret samt en uppskattning av de kostnader som det grundläggande utkomststödet ger upphov till under tiden juli—december. På basis av kommunens utredning justerar länsstyrelsen förskotten för resten av året, om uppskattningen av kostnaderna för det grundläggande utkomststödet under finansåret avviker med minst tio procent från de kostnader som använts vid beräkningen av förskott enligt 2 mom. Förskotten justeras från ingången av oktober så att det årliga sammanlagda beloppet av förskotten motsvarar 50 procent av de uppskattade kostnaderna för det grundläggande utkomststödet under finansåret.

5 c §

Fastställande av statsandelen

För fastställande av den slutliga statsandelen för kostnaderna för det grundläggande utkomststödets skall kommunen senast den 30 april under det år som följer efter finansåret tillställa länsstyrelsen en utredning om de faktiska kostnaderna för det grundläggande utkomststödets (*statsandelsutredning*). Kostnaderna uppges till det belopp de uppgår till minskade med de poster som hänför sig till det grundläggande utkomststödets och som flutit in vid återkrav av utkomststödets under finansåret.

Länsstyrelsen skall på basis av kommunens statsandelsutredning fatta beslut om den slutliga statsandelen för kostnaderna för det grundläggande utkomststödets senast inom tre månader efter det att utredningen lämnades.

I statsandelsutredningen skall till kostnaderna för det grundläggande utkomststödets inte hänföras sådant utkomststöd som staten med stöd av lagen om främjande av invandrarens integration samt mottagande av asylsökande (493/1999) skall ersätta fullt ut.

5 d §

Betalning av slutpost och återkrav av statsandelen

Slutposten av statsandelen till kommunen skall betalas senast inom en månad efter det att den slutliga statsandelen har fastställts. Om betalningen av slutposten fördröjs, skall en årlig dröjsmålsränta betalas enligt den räntesats som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982).

Kommunens överskjutande statsandel återkrävs till staten genom att det överskjutande beloppet dras av från förskott som senare betalas ut till kommunen.

Utan hinder av 2 mom. kan länsstyrelsen ålägga kommunen att återbetala den överskjutande statsandelen, om beloppet är betydande. Om det belopp som skall återbetalas inte betalas senast på den förfallodag som länsstyrelsen bestämt, skall en årlig dröjsmålsränta betalas enligt den räntesats som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen.

Om den slutliga statsandelen avviker mindre än 10 euro från beloppet av den statsandel som betalats som förskott, utbetalas eller återkrävs inte skillnaden.

6 §

Fastställande av utkomststöd

Utkomststödets belopp är skillnaden mellan de utgifter och de disponibla inkomster och tillgångar som fastställs enligt denna lag. Inkomsterna och tillgångarna beaktas först när det grundläggande utkomststödets enligt 7 § beviljas.

7 §

Grundläggande utkomststöd

Då grundläggande utkomststöd beviljas beaktas utgifter som täcks med en grunddel (*grunddel*) samt övriga grundutgifter så som bestäms särskilt nedan.

7 a §

Grunddel

Till de utgifter som täcks med grunddelen hör utgifter för kost och kläder, smärre hälso- och sjukvårdsutgifter samt utgifter som beror på personlig hygien och hemmets hygien, användning av lokaltrafik, prenumeration på dagstidning, televisionslicens, användning av telefon, hobby- och rekreationsverksamhet samt andra motsvarande utgifter som hänför sig till en persons och familjs dagliga uppehälle.

Dessutom ingår i grunddelen sju procent av det nödvändiga beloppet av boendeutgifterna enligt 6 § i lagen om bostadsbidrag (408/1975).

7 b §

Övriga grundutgifter

Utöver de utgifter som täcks med grunddelen beaktas som övriga grundutgifter i behövlig utsträckning

1) boendeutgifter enligt 6 § i lagen om

bostadsbidrag, bortsett från den andel om sju procent som ingår i grunddelen,

2) kostnader för användning av hushålls-
elektricitet,

3) hemförsäkringspremier, samt

4) hälso- och sjukvårdsutgifter som inte är ringa.

7 c §

Kompletterande utkomststöd

Då kompletterande utkomststöd beviljas beaktas i behövlig utsträckning särskilda utgifter, som omfattar

1) utgifter för barndagvård

2) andra utgifter på grund av boende än de som avses i 7 a och 7 b §

3) utgifter som på grund av en persons eller familjs särskilda behov eller förhållanden anses nödvändiga för tryggnad av försörjningen eller främjande av förmågan att klara sig på egen hand.

Som en persons eller familjs särskilda behov eller förhållanden kan anses till exempel långvarigt utkomststöd, en långvarig eller svår sjukdom samt särskilda behov i anslutning till barns hobbyverksamhet.

Undantagsvis kan beaktas även boendeutgifter som med stöd av 7 a § täcks med utkomststödet grunddel.

9 a §

Justering av grunddelen

Beloppen av utkomststödet grunddel justeras enligt bestämmelserna i lagen om folkpensionsindex (456/2001).

De belopp av grunddelen som bestäms i 9 § motsvarar det poängtal för folkpensionsindex enligt vilket de folkpensioner som betalades i januari 2001 har beräknats.

11 §

Inkomster som skall beaktas

Som inkomster beaktas dock inte

2) regelbundna inkomster för ett barn under 18 år, till den del dessa inkomster är större än

de utgifter som enligt 7 och 7 c § skall beaktas för barnets del,

12 §

Tillgångar som skall beaktas

Som tillgångar beaktas dock inte

3) tillgångar som tillhör ett barn under 18 år, till den del dessa tillgångar är större än de utgifter som enligt 7 och 7 c § skall beaktas för barnets del, samt

15 §

Tiden för vilken utkomststöd fastställs

Då de utgifter enligt 7 och 7 c § som utgör grund för utkomststödet samt inkomsterna och tillgångarna enligt 11 och 12 § räknas ut, beaktas utgifterna, inkomsterna och tillgångarna för den tidsperiod för vilken utkomststödet fastställs. Inkomsterna kan dock delas upp i poster som beaktas under flera sådana tidsperioder för vilka utkomststöd fastställs, om det är skäligt med beaktande av inkomstens engångsnatur eller grunden för den eller dess användningsändamål.

24 §

Ändringssökande

Är kommunen missnöjd med ett beslut som gäller fastställande eller återkrav av statsandelen med stöd av 5 a—5 d §, har den rätt att inom 30 dagar från delfäendet skriftligen yrka på att länsstyrelsen rättar sitt beslut. Ett beslut som har meddelats med anledning av ett rättelseyrkande får överklagas hos högsta förvaltningsdomstolen så som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006. Genom denna lag upphävs förordningen av

den 30 januari 1998 om utkomststöd (66/1998) jämte ändringar.

Lagen tillämpas på beslut om utkomststöd som fattas efter ikraftträdandet.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Utan hinder av 5 a § är 2006 grunden för

förskott på statsandelen 90 procent av kommunens faktiska utgifter för utkomststödet 2004, och 2007 på motsvarande sätt 90 procent av de faktiska utgifterna för utkomststödet 2005. Det månatliga förskottet på statsandelen är 50 procent av tolfedelen av de utgifter som ligger till grund för den.

Helsingfors den 29 december 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister Tuula Haatainen

Nr 1219

L a g**om ändring av lagen om statsandelar till kommunerna**

Given i Helsingfors den 29 december 2005

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i lagen av den 20 december 1996 om statsandelar till kommunerna (1147/1996) 7 §
 1 och 2 mom.,
 av dem 7 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1360/2001, samt
 fogas till lagen en ny 12 b § som följer:

7 §

*Utjämning av statsandelarna på basis av
skatteinkomsterna*

Kommunen beviljas en på skatteinkoms-
 terna baserad ökning av statsandelen (*utjäm-
 ningstillägg*), om dess kalkylerade skattein-
 komst per invånare är mindre än 91,86
 procent av det belopp som fås genom att alla
 kommuners sammanräknade kalkylerade
 skatteinkomster delas med kommunernas
 sammanräknade invånarantal (*utjämnings-
 gräns*). Kommunens statsandelar ökas med ett
 utjämningstillägg som motsvarar beloppet av
 skillnaden mellan utjämningsgränsen och
 kommunens kalkylerade skatteinkomst.

Om kommunens kalkylerade skatteinkomst
 per invånare överskrider utjämningsgränsen,
 minskas kommunens statsandelar med ett
 belopp som utgör 37 procent av skillnaden
 mellan de per invånare i kommunen beräk-
 nade kalkylerade skatteinkomsterna och ut-
 jämningsgränsen (*utjämningsavdrag*).

12 b §

*Beaktande av arbetsmarknadsstöd och ut-
komststöd i den allmänna statsandelen*

Kommunens allmänna statsandel ökas eller
 minskas med ett belopp som beräknats så som
 bestäms i 2—4 mom. på grundval av de
 utgifter för arbetsmarknadsstödet och ut-
 komststödet som kommunen ansvarar för. De
 beräkningar som avses i denna paragraf görs
 utifrån uppgifterna för 2003 enligt kostnads-
 nivå för 2005.

När ökningen eller minskningen av den
 allmänna statsandelen beräknas, ökas de
 arbetsmarknadsstöd som betalats till i kom-
 munen bosatta personer som fått arbets-
 marknadsstöd på grund av arbetslöshet för
 minst 500 dagar med kommunens utgifter i
 anslutning till det grundläggande utkomst-
 stödet, och beloppet divideras med två. Det
 erhållna beloppet minskas med den andel av
 den kalkylerade kostnaden för det grundläg-
 gande utkomststödet som inte kalkylmässigt
 täckts av den statsandel som beviljats för

ändamålet samt med de ökningar av kommunens statsandel som 2006 föranleds av att statsandelsprocenten för social- och hälsovård höjs med 0,56 procentenheter och av att den utjämningsgräns som avses i 7 § 1 mom. höjs med en procentenhet från 90 procent.

Kommunens allmänna statsandel ökas eller minskas 2006 med hela det belopp som beräknats enligt 2 mom. Beloppet sänks för alla kommuner med 2,9 euro per invånare

2007 och dessutom med 2,9 euro per invånare 2008. Därefter ändras inte ökningen eller minskningen av den allmänna statsandelen.

Som kommunens utgifter för det grundläggande utkomststödet betraktas utgifter som motsvarar 90 procent av kommunens totala utgifter för utkomststödet 2003.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

Helsingfors den 29 december 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister Tuula Haatainen

Nr 1220

L a g

om ändring av 18 § i lagen om planering av och statsandel för social- och hälsovården

Given i Helsingfors den 29 december 2005

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 3 augusti 1992 om planering av och statsandel för social- och
hälsovården (733/1992) 18 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1069/2005, som följer:

18 §	mellan kommunerna och staten så att kom-
<i>Statsandel för kommunernas driftskostnader</i>	munernas andel av de kostnader som bestäms
<i>för social- och hälsovården</i>	enligt denna lag är 66,68 procent och statens
	andel 33,32 procent.

Kostnaderna för den kommunala social-
och hälsovården fördelas åren 2006 och 2007

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

Helsingfors den 29 december 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Tuula Haatainen*

Nr 1221

Statsrådets förordning**om ändring av statsrådets förordning om offentlig arbetskraftsservice**

Given i Helsingfors den 29 december 2005

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbetsministeriet, *upphävs* i statsrådets förordning av den 30 december 2002 om offentlig arbetskraftsservice (1344/2002) 2 § 4 punkten och 25—27 §, av dem 2 § 4 punkten sådan den lyder i förordning 1354/2003 samt 25 och 27 § sådana de lyder delvis ändrade i sistnämnda förordning, samt *ändras* rubriken för 6 kap. och 22—24 §, av dem 23 § sådan den lyder delvis ändrad i sistnämnda förordning 1354/2003, som följer:

6 kap.

Lönesubvention

22 §

Villkor för beviljande av lönesubvention

Med avvikelse från vad som bestäms i 7 kap. 2 § 2 mom. 3 punkten i lagen om offentlig arbetskraftsservice kan lönesubvention beviljas företag som anställer en långtidsarbetslös som en sådan vikarie som avses i lagen om altemneringsledighet (1305/2002).

Med avvikelse från vad som bestäms i 7 kap. 2 § 2 mom. 4 punkten i lagen om offentlig arbetskraftsservice kan arbetsgivaren beviljas

1) lönesubvention, även om arbetsgivaren får utbildningsersättning med stöd av läroavtal,

2) lönesubvention såsom högsta förhöjda lönesubvention även om arbetsgivaren för anställningskostnaderna för en person som anställs med lönesubvention eller för främjande av sysselsättningen får understöd från

Penningautomatföreningen eller understöd som betalas av tipsmedel.

23 §

Vidareplacering av en person som anställts med lönesubvention

Kommuner, verkstäder eller sociala företag kan i arbete hos ett företag, en förening, en stiftelse eller en enskild person placera en långtidsarbetslös eller en svårssysselsatt person som de anställer med lönesubvention. Ett socialt företag kan även vidareplacera en handikappad som företaget anställt med lönesubvention. Vidareplacering av en person som anställts med lönesubvention förutsätter dessutom att kommunen, verkstaden eller det sociala företaget

1) underrättar arbetskraftsbyrån om placeringen av den med lönesubvention anställda personen i arbete innan placeringen börjar, samt

2) av den som ordnar arbetet per dag uppbär högst skillnaden mellan de kostnader som föranleds av sysselsättandet och den

lönesubvention som betalas för den anställda.

I denna förordning avses med verkstad en social sammanslutning som upprätthålls av kommunen, en förening eller en stiftelse och där avsikten är att med hjälp av arbete och därtill hörande väglednings- och träningservice hjälpa främst långtidsarbetslösa och unga som löper risk för utslagning att förbättra sina förutsättningar att studera, arbeta eller bli företagare.

24 §

Maximibeloppet för den högsta förhöjda lönesubventionen

Till en registrerad förening eller stiftelse, som fungerar som arbetsgivare och vars avsikt enligt stadgarna inte är att ge sina medlemmar vinst eller att utöka stiftelsens förmögenhetsmassa, kan högst lönekostnaderna för den person som anställts med lönesubvention betalas i form av högsta förhöjda lönesubvention. Till andra arbetsgivare kan i högsta förhöjda lönesubvention betalas högst den lön som betalas till den som

anställts med lönesubvention före innehållning av den försäkrades lagstadgade avgifter och skatter.

Den högsta förhöjda lönesubventionen får inte tillsammans med utbildningsersättning för läroavtalsutbildning, understöd från Penningautomatföreningen eller understöd som betalats av tipsmedel överstiga maximibeloppet enligt 1 mom.

Vid betalningen av den högsta förhöjda lönesubventionen görs avdrag i första hand från stödets tilläggsdel, om det beviljade stödet överstiger det maximibelopp som avses i 1 och 2 mom.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2006.

Bestämmelserna i 23 § tillämpas också om en kommun, en verkstad eller ett socialt företag har beviljats sysselsättningsstöd eller sammansatt stöd med stöd av de bestämmelser som gäller vid denna förordnings ikraftträdande.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 29 december 2005

Minister *Tuula Haatainen*

Lagstiftningsråd Pasi Järvinen

Nr 1222

Statsrådets förordning**om ändring av statsrådets förordning om förmåner som hör till offentlig arbetskrafts-service**

Given i Helsingfors den 29 december 2005

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbetsministeriet, *upphävs* i statsrådets förordning av den 30 december 2002 om förmåner som hör till offentlig arbetskrafts-service (1346/2002) 18 §, samt *ändras* 12 § 1 mom. och 17 § 1 mom. som följer:

12 §

Dagtraktamente för tryggande av utkomsten

För tryggande av utkomsten kan kunden betalas ett dagtraktamente för den tid hälso- och andra undersökningar, rehabiliteringsundersökningar och undersökningar av arbets-konditionen samt de i 11 § nämnda åtgärderna pågår och för den tid en arbetsprovning som ordnas vid en arbetsplats pågår. Det dagtrak-tamente som beviljas för tryggande av ut-komsten uppgår till beloppet av den högsta med barnförhöjning förhöjda grunddagpen-ningen enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) utan den förhöjnings-del och det tillägg för sysselsättningsplan som avses i 6 kap. 1 § 1 mom. i lagen.

17 §

Maximibeloppet av och den lön som ligger till grund för deltidstillägget

Deltidstillägget är högst sysselsättningsstö-dets grunddel förhöjd med en tilläggsdel som är 50 procent av beloppet av sysselsättnings-stödets grunddel.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2006.

På beslut om förmåner som fattas före förordningens ikraftträdande tillämpas de be-stämmelser som gäller vid ikraftträdandet.

Åtgärder som verkställigheten av förord-ningen förutsätter får vidtas innan förord-ningen träder i kraft.

Helsingfors den 29 december 2005

Minister *Tuula Haatainen*

Lagstiftningsråd Pasi Järvinen

Nr 1223

Statsrådets förordning**om ändring av statsrådets förordning om verkställighet av offentlig arbetskraftsservice**

Given i Helsingfors den 29 december 2005

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbetsministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 30 december 2002 om verkställighet av offentlig arbetskraftsservice (1347/2002) 6 §, 7 § 1 mom. och 8 § 2 mom. som följer:

6 §

Ansökan om sysselsättningsstöd

Ansökan om sysselsättningsstöd görs hos arbetskraftsbyrån. Arbetsgivaren ansöker om lönesubvention. Till ansökan skall fogas ett utlåtande av behörig utbildningsinspektör, om lönesubvention söks på basis av läroavtal.

7 §

Beviljande av sysselsättningsstöd

Lönesubvention beviljas av den arbetskraftsbyrå inom vars verksamhetsområde arbetsplatserna är belägna eller den arbetskraftsbyrå där den som skall anställas med subventionen är registrerad som arbetslös arbetssökande.

8 §

Beslut som gäller flera år eller flera arbetsgivare

Om lönesubvention för sysselsättande av en och samma arbetstagare betalas till flera arbetsgivare samtidigt, skall den sammanlagda arbetstiden vara minst 85 procent av den regelbundna arbetstiden i branschen. Den högsta förhöjda lönesubventionen kan dock betalas även om arbetstiden under en tidsperiod som motsvarar lönebetalningsperioden är kortare än 85 procent av den regelbundna arbetstiden i branschen.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2006.

Helsingfors den 29 december 2005

Minister *Tuula Haatainen*

Lagstiftningsråd Pasi Järvinen

Nr 1224

Statsrådets förordning**om ändring av 4 § i statsrådets förordning om arbetskraftspolitiska förutsättningar för arbetslöshetsförmåner**

Given i Helsingfors den 29 december 2005

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbetsministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 30 december 2002 om arbetskraftspolitiska förutsättningar för arbetslöshetsförmåner (1351/2002) 4 § 1 mom. 2 punkten och 2 mom. 2 punkten som följer:

4 §

Uppgiftsfördelningen mellan arbetskraftsbyrån och arbetskraftskommissionen

Arbetskraftsbyrån skall till Folkpensionsanstalten eller arbetslöshetskassan ge ett bindande utlåtande om

2) de arbetskraftspolitiska förutsättningar för erhållande av arbetsmarknadsstöd som avses i 7 kap. 3—5 och 7 §, 8 kap. 1 §, 2 § 1 och 2 mom. och 4 § samt 9 kap. 7 § 2 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Arbetskraftskommissionen skall till Folkpensionsanstalten eller arbetslöshetskassan ge ett bindande utlåtande om

2) de arbetskraftspolitiska förutsättningar för erhållande av arbetsmarknadsstöd som avses i 8 kap. 2 § 3 och 4 mom. samt 3, 4 a och 5—7 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2006.

Helsingfors den 29 december 2005

Minister *Tuula Haatainen*

Lagstiftningsråd Pasi Järvinen

Nr 1225

Statsrådets förordning**om ändring av statsrådets förordning om verkställigheten av lagen om utkomstskydd för arbetslösa**

Given i Helsingfors den 29 december 2005

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbetsministeriet, *upphävs* i statsrådets förordning av den 30 december 2002 om verkställigheten av lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1330/2002) 2 § 1 och 2 mom.,

ändras rubriken för 4 kap., 15 och 17 §, rubriken för 5 kap. och 18—20 §, av dem rubriken för 4 kap. sådan den lyder i förordning 1157/2003, 15 § sådan den lyder i sistnämnda förordning och i förordning 497/2005 samt 17 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda förordning, samt *fogas* till förordningen en ny 20 a § som följer:

4 kap.

Finansieringen av grunddagpenningen, utbildningsdagpenningen, grundstödet och alterneringsersättningen

15 §

Fastställande av förskott

Folkpensionsanstalten skall årligen senast den 15 juni

1) tillstålla social- och hälsovårdsministeriet en beräkning av beloppet av de grunddagpenningar, utbildningsdagpenningar och de barnförhöjningar som hänför sig till dem samt av alterneringsersättningar som staten skall svara för följande år,

2) tillstålla arbetsministeriet en beräkning av det belopp som staten skall svara för följande år när det gäller det utbildningsstöd som betalas som grundersättning och de barnförhöjningar och ersättningar för uppehälle som hänför sig till det.

Folkpensionsanstalten skall senast den 15 november lämna en sådan utredning för fastställande av förskotten enligt 1 mom. som föreskrivits av social- och hälsovårdsministeriet och arbetsministeriet samt tillstålla arbetslöshetsförsäkringsfonden en beräkning av de i 6 kap. 1 § 1 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa samt i 9 kap. 2 § 2 mom. i lagen om offentlig arbetskraftsservice avsedda förhöjningsdelar och tillägg för sysselsättningsplan som betalas under följande år, för fastställande av förskott för dessa. Ministerierna och arbetslöshetsförsäkringsfonden fastställer förskotten för följande år senast den 1 december varje år och fastställer samtidigt en beräkning av sina slutliga prestationer för det innevarande året. Skillnaden mellan nämnda beräkning och de förskott som fastställts för innevarande år beaktas i samband med betalningen av årets sista förskottsrate.

Förskotten för innevarande år skall omedelbart justeras, om deras grunder har förändrats på ett väsentligt sätt.

17 §

Fastställande av statens och arbetslöshetsförsäkringsfondens slutliga finansiering

I samband med folkpensionsanstaltens bokslut skall årligen det belopp fastställas som staten under räkenskapsåret bör ha betalat i grunddagpenningar, utbildningsdagpenningar och grundstöd jämte barnförhöjningar och ersättningar för uppehälle som hänför sig därtill, och i alterneringsersättningar, samt det belopp som arbetslöshetsförsäkringsfonden bör ha betalat i förhöjningsdelar till grunddagpenningen och grundstödet och i tillägg för sysselsättningsplan. Skillnaden mellan de utbetalda förskotten och det fastställda beloppet beaktas i förskottet för den andra månaden som följer på fastställandet av bokslutet.

Folkpensionsanstalten skall varje år före utgången av januari meddela Försäkringsinspektionen de under föregående år betalda utgifter i fråga om förtjänstskyddet som avses i 14 kap. 3 b § 3 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa särskilt för varje arbetslöshetskassa.

5 kap.

Finansieringen av arbetsmarknadsstödet

18 §

Fastställande av förskott

Folkpensionsanstalten skall årligen senast den 15 juni tillstålla arbetsministeriet en beräkning av det belopp som staten skall svara för följande år när det gäller arbetsmarknadsstöd och de barnförhöjningar och ersättningar för uppehälle som hänför sig därtill.

Folkpensionsanstalten skall årligen senast den 15 november tillstålla arbetsministeriet en beräkning av det belopp som Folkpensionsanstalten skall betala varje månad följande år när det gäller arbetsmarknadsstöd och de barnförhöjningar och ersättningar för uppehälle som hänför sig därtill samt statens månatliga finansieringsandel. Härtill skall

också fogas en beräkning av det likviditetsbelopp som Folkpensionsanstalten behöver och tidpunkten för det. Dessutom skall Folkpensionsanstalten lägga fram en beräkning av det slutliga beloppet av statens finansieringsandel för innevarande år samt det likviditetsbelopp som inte har återbetalts vid utgången av året.

Arbetsministeriet fastställer förskotten på statens finansieringsandel för följande år senast den 1 december varje år. Samtidigt fastställer ministeriet en beräkning av sina slutliga prestationer för det innevarande året. Skillnaden mellan nämnda beräkning och statens förskott som fastställts för innevarande år beaktas i samband med betalningen av årets sista förskottsrat.

Förskotten för innevarande år skall omedelbart justeras, om deras grunder har förändrats på ett väsentligt sätt.

19 §

Utbetalning av förskott

Staten skall betala förskotten på arbetsmarknadsstöd till Folkpensionsanstaltens sjukförsäkringsfond. Förskotten skall betalas den första vardagen i månaden.

Förskott som föregående år har betalats till ett för stort belopp dras av från det förskott som har fastställts för februari. Folkpensionsanstalten skall beräkna beloppet av överbetalda förskott före den 15 januari.

20 §

Uppbörd och betalning av kommunernas finansieringsandel

Folkpensionsanstalten skall före den 15 varje månad till kommunerna sända en faktura över kommunens finansieringsandel enligt 14 kap. 3 a § 1 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa med avseende på det arbetsmarknadsstöd som betalats under föregående månad. Till fakturan skall fogas de uppgifter som avses i 13 kap. 6 § 2 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Förfallodag för fakturan är den 28 i den månad då fakturan avsänts.

20 a §

Fastställande av den slutliga finansieringen

Folkpensionsanstalten skall i samband med sitt bokslut årligen fastställa det belopp som staten under räkenskapsåret bör ha betalat i arbetsmarknadsstöd, barnförhöjningar och ersättningar för uppehälle samt det belopp som kommunerna bör ha betalat i finansieringsandel av arbetsmarknadsstödet. Dessutom skall Folkpensionsanstalten fastställa det likviditetsbelopp som inte har återbetalts vid utgången av räkenskapsåret.

Helsingfors den 29 december 2005

Minister *Tuula Haatainen*

Skillnaden mellan det belopp som fastställts att staten skall betala och de förskott som staten har betalat, varifrån det belopp som avses i 19 § 2 mom. har avdragits, beaktas i förskottet för den andra månaden som följer på fastställandet av bokslutet.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2006.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Lagstiftningsråd Pasi Järvinen

Nr 1226

**Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om upphävande av jord- och skogsbruksministeriets förordning om kött och köttvaror
i handeln på Europeiska gemenskapens inre marknad**

Given i Helsingfors den 22 december 2005

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs:

1 §
Genom denna förordning upphävs jord- och skogsbruksministeriets förordning av den 27 september 2002 om kött och köttvaror i handeln på Europeiska gemenskapens inre marknad (821/2002) jämte ändringar.

2 §
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2006.

Helsingfors den 22 december 2005

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Veterinäröverinspektör Terhi Laaksonen

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/41/EG (32004L0041); EUT nr L 195, s. 12